

ikke være saameget anderledes, skøndt det dog maaffee kunde være noget anderledes. Naar man seer hen til, hvad der i Motiverne siges at være meent dermed, saa kan man heller ingen Indsigelse gjøre derimod, men det er meget tvivlsomt for mig, om det, der i Motiverne findes anført som Gjenstand for dette Punkt i Loven, ogsaa paa den Maade er lovbestemt, at ingen Administration kunde ansee sig berettiget til at forandre det. Man maa jo lægge Mærke til, at det hele Udskrivningsvæsen staaer paa en meget løs Grundvold. Vilde vi tage alle de Bestemmelser, hvorefter der nu gaaes frem, som Love, saa vil Administrationen komme i den største Forlegenhed; vilde vi derimod forsøge paa at klassificere disse Bestemmelser og sige: den Deel af dem hører til Lovgivningen, og den Deel hører til hvad jeg kalder Forordningerne, det vil sige de administrative Bestemmelser, saa vil det vise sig at være umuligt at drage en saadan Grændse. Der er en saadan Blanding af administrative Bestemmelser og Lovbestemmelser, selv i de samme Forordninger, at jeg troer, at den ærede Minister skal billige med mig, at Ingen i dette Dieblik bestemt skal kunne sige om ethvert Actstykke: det skulle vi fastholde som Lov, og det maae vi nødvendigviis kun betragte som Forordning. Der er ingen Tvivl om, at der mellem disse Bestemmelser ogsaa er saadanne, om hvilke man med Sikkerhed kan sige, at de ere Love, og andre, om hvilke man med Sikkerhed kan sige, at det ikke kan være Meningen, at de skulle være Love, men der ligger en stor Mængde derimellem, om hvilke jeg troer man aldeles ikke kan sige noget Bestemt, og det ligger i Sagens Natur, fordi den lovgivende og den administrative Magt tidligere har været sammenblandet paa en saadan Maade, at man ikke gjorde sig Flid for at holde Lovbestemmelser og administrative Bestemmelser skilte fra hinanden. Er det nu Tilfældet, at det Punkt, som den anden Pasfus i Loven omtaler, kan forandres af Administrationen, saa kan den Lovbestemmelse, vi her tage derom, blive meget omfattende, og saa kan man tilsidst komme derhen til, at man, saa at sige, helbreder alle unge Mennesker i 22-Mars Alderen, idet Sognene føre dem over paa Staten, fordi de samtlige

ere værnepligtige. Den ærede Minister vil sige mig, at Administrationen nok vil sørge for, at dette ikke skeer, men for det Første bliver Administrationen stadigt trængt fra mangfoldige Sider, og dernæst kommer Sundhedsvæsenet og siger: Naar vi skulde faae de og de Folk rigtigt og dygtigt helbrede for de og de farlige Dmgangssygdomme, saa maae vi have det Offentlige til at træde imellem, og for at opnaae dette, kunne vi benytte den Omstændighed, at de staae for Udskrivning, men det vilde dog være ganske urigtigt. Det vil imidlertid være vanskeligt for Ministeren at modstaae, og han vil knap engang mærke, at han er kommen over paa en saadan Vej for den offentlige Tjenestes Skyld, førend det næsten er for sildigt. Jeg synes derfor, at vi i Loven istedetfor det 2det Punkt bør indføre en saadan Bestemmelse, at det bliver klart betegnet, i hvilke Tilfælde der af det Offentlige skal betales Lægedom for de Vedkommende, saaledes at Alt, hvad der ikke faldt ind under disse Tilfælde, vedblev at være Kommunernes Sag. Det var disse Punkter, hvorpaa jeg vilde henlede den ærede Ministers Opmærksomhed.

Jøvrigt skal jeg ved denne Leilighed endnu engang gjøre opmærksom paa, at efterform hele Udskrivningsvæsenet nu bestaaer, efterat Modtagelsen af Mandskabet og Revisionen af Mandskabet ved Lovgivningen er bleven sondret fra den egentlige Udskrivning, kan den nuværende Organisme ikke haandhæves. Der staaer Noget i dette Lovudkast, som ganske tydeligt fører dertil; der staaer nemlig talt om en heel Deel Corporaler, men vi, Landsdelen Danmark, behøve ikke en eneste Corporal for at revidere vort Mandskab. Vi kunne lade maale ved Beer og Poul, vi kunne selv støde Hagen iveiret paa Mandskabet, det behøve vi slet ikke nogen Corporal til. Corporalen er kommen ind, fordi Udskrivningsvæsenet har været en Blanding af hvad den militaire Magt vilde og hvad den borgerlige Magt vilde, men vi skulle kun sørge for, at Udskrivningen kan blive udført paa den hensigtsmæssigste Maade, efter de Bestemmelser og det Krav, Værnepligtsloven paalægger os som Statsborgere, hvorefter vi ikke skulle sørge for, hvorledes Milli-